Det Nordeuropæiske Område

- en spændende historisk nydannelse

Den 18. maj 1991 dannedes Det Nordeuropæiske Område, bestående af Danmark, Finland, Norge, Sverige, Island og Storbritannien og Irland.

Dette er bragt i stand ved en deling af Det Europæiske Område med hovedsæde i Frankfurt i Tyskland. Dette resterende europæiske område er ved samme lejlighed delt i et centraleuropæisk og et sydeuropæisk område.

Det nye Nordeuropæiske Område har hovedsæde i Solihull, en forstad til Englands næststørste by Birmingham. Det nye område består af 47 stave, 13 distrikter og ca. 180.000 medlemmer.

Nordens nye områdepræsident er præsident Jeffrey R. Holland, med Gerald E. Melchin som førsterådgiver og med Kenneth Johnson som andenrådgiver.

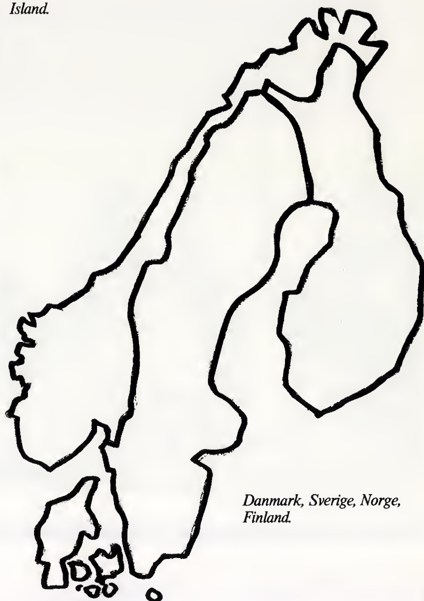
Island.

Områdepræsident taler ved møder i Norden

Ved en række møder i Norden besøgte præsident Holland sammen med ældste Ballard fra De Tolvs Kvorum stavene og distrikterne i begyndelsen af juni. Dette var en stor oplevelse og styrkede de nye bånde, som skal knyttes.

Det nye områdepræsidentskab udtrykker glæde over muligheden for at arbejde sammen med Kirken i Skandinavien og ser frem hertil. □

Flemming Bo Pedersen

Danmark, Sverige, Norge, Finland.

England og Irland.

DET NORDEUROPÆISKE OMRÅDE:

Land	stave	distrikter	medlemmer
Danmark	2		4100
Finland	2	3	4300
Island		1	200
Norge	1	3	3800
Sverige	2	4	7700
Ialt i Norden	7	11	20000
Storbritanien og Irland	40	2	159800
Ialt (Storbritanien og Irland)	40	2	159800
Ialt	47	13	179800

Nu sker der noget . . .

Klargøring af navne til tempelordinanser decentraliseres

Templet i Stockholm (Foto: Ensign).

I december 1990 gik chefen for afdelingen (i Salt Lake City), der klargør navne til tempelordinanser, på pension. Samtidig med ham gik flere andre, der var tilknyttet denne afdeling også på pension, så det blev bestemt, at nedlægge denne afdeling, og lægge denne opgave ud i det enkelte tempel.

Arbejdet bliver mere og mere omfattende

I 1842 fandtes der kun ét tempel, og alle medlemmerne tog dertil med navnene på deres forfædre og udførte alle tempelordinanserne der. Det var ikke svært at holde rede på navnene og finde ud af, hvad der var udført, og hvad der endnu manglede.

Efterhånden som der kom flere templer til, blev det besluttet, at hvert tempel skulle indsende et kort med alle oplysninger om de personer, der var udført ordinanser for til et centralt kartotek som hed Temple Index Bureau (TIB). Dette system virkede indtil 1969, hvor Kirken købte en computer, der blev brugt til at optegne alle de ordinanser, der blev udført. Disse optegnelser kender vi i dag i form af International Genealogical Index (IGI).

Optegnelserne samles i en database

Derfor er kortene i TIB sammen med IGI en optegnelse over alle de tempelordinanser, der er udført for de døde siden 1942. Disse to arkiver samles nu i et nyt computerprogram, FamilySearch, som vil blive tilgængeligt på alle større slægtshistoriske centre.

Dette system installeres også i templerne, så man på stedet kan kontrollere, om ordinanserne for en given afdød person allerede er udført, eller endnu mangler. Man vil derfor kunne komme med sine navne direkte til templet, og de vil kunne klargøres samme dag eller næste dag. Hvis man har Kirkens computerprogram, Personal Ancestral File (der kan købes på Nordisk Distributions Center) kan man også medbringe en diskette med de navne, man ønsker at være stedfortrædere for i templet.

Ny computer i templet

I templet i Stockholm venter man i øjeblikket på, at få en sådan computer installeret. Faktisk regnede man med at det ville blive i maj, men der er opstået problemer. Nu er målet sidst på efteråret. Siden afdelingen for klargøring af navne i Salt Lake City i december sidste år blev nedlagt, er ingen navne gjort klar til tempelordinanser i Stockholm. De navne, vi har indsendt siden da, ligger i templet og venter på at blive klargjort via det nye system.

Derfor må vi have tålmodighed, mens vi venter på at få besked på, at de navne, vi har indsendt, bliver gjort klar. Bunken med navne og skemaer vokser, men det betyder IKKE, at vi skal holde op med indsende navne. Vi skal holde dampen oppe og på trods af den lange ventetid, der ligger forude, vide, at hvert navn og hvert skema, vi indsender har stor betydning. Skemaer, hvor man selv står som barn eller som forældre, kan stadig klargøres, og ordinanserne kan udføres umiddelbart. I særlige tilfælde kan navne haste-klargøres.

Formålet er forenkling

Formålet med alt dette er forenkling! Det skal være meget lettere at få ordinanserne udført for vores aner. Det vil gå meget hurtigere og være meget mere effektivt. □

Lisbeth V. Andersen

Kirken hjælper i Rumænien

En rapport om det arbejde, hjælpeholdet i Rumænien udfører

En ren og ubesmittet gudsdyrkelse for Gud, vor Fader, er dette: at besøge faderløse' (Jakob 1:27).

Hjælpeholdet i Rumænien har glædet sig over at kunne uddele de rige gaver, som de hellige i Europa og USA har givet til deres østeuropæiske naboer. De faderløse er blevet varmet og trøstet af gaver i form af tøj og sengetøj, af legetøj, personlige hygiejnesager og gaveposer.

Børnenes liv bliver bedre efterhånden som plejepersonalet lærer færdigheder, der gør, at de bedre kan hjælpe børnene. Tøj af god kvalitet til børn og voksne er blevet fordelt vidt og bredt til rumænske børneinstitutioner og andre foreninger, som tager sig af børn og voksne. Varme tæpper og sengetæpper pryder sengene i sovesalene, handicapinstitutionerne og hospitalerne.

Ejer noget selv for første gang

En støjende gruppe forældreløse piger har med iver og glæde modtaget ting til deres personlige hygiegne. Ved uddelingen af disse ting trængtes de unge piger for at komme til, idet de råbte: 'Min? Min?'. De blev forsikret om, at det var deres. Og hver enkelt af dem løb hurtigt hen til en tom bænk for at hælde indholdet ud og se, hvad der var. I et dejligt kort øjeblik oplevede hver pige at få en skat, der var helt deres egen.

Som kontrast oplevede man de unge hørehæmmede piger. De kyssede deres sytøj, som var en gave til hver enkelt af dem, fordi de havde syet lagner til forældreløse af de lagner, som var blevet givet af Hotel Utah de unge piger var bevægede, efterhånden som de tog

Elev på håndværkerskolen for hørehæmmede

mønstret, stoffet, saksene og de andre ting ud af tasken, som kunne lynes op og i. Selv om der var stilhed i lokalet, var der en glad bevægelse af stille hænder. Der blev kysset og tårerne stod disse unge piger i øjnene.

Der blev givet andre gaver fra præsident og søster Neuenschwander fra Østmissionen i Wien til de forældreløse førskolebørn. Præsentationen af disse gaver blev kun lidt forstyrret, fordi børnene forud for det fastsatte tidpunkt var dykket ned i de store kasser med stor og umiddelbar glæde. Missionærerne fandt ud af, at en hel pose slik sagtens kan stoppes ind i en meget lille mund på en gang. Bagefter hjalp plejepersonalet børnene med at bruge deres nye tandbørster.

De voksne sang til børnenes undren

Børnene sang med klare stemmer og missionærerne sluttede sig til dem. Missionærerne sang et vers fra 'Jeg er Guds kære barn', mens disse børn kiggede på i uskyldig undren, enten i ærbødighed for deres velgørere eller i forbløffelse over, at så mange voksne sang for dem med så tydelig bevægelse.

Ledere, lærer og psykologer ved børnehjemmene og mødre i handicaporganisationerne har reageret positivt på kurser i barnepleje og børneopdragelse. (Mange børn i disse børnhjem har forældre, som ikke kan sørge for dem). De viser deres store taknemmelighed ved ivrigt at bruge deres nylærte færdigheder samt ved at bede om yderligere kurser.

Mange af børnene er sunde

Mange børn har gennemgået en lægeundersøgelse og det har vist sig at de er meget sunde. Der er blevet sendt lægemidler og lægeudstyr til de institutioner, som har brug for det.

Mødre til handicappede børn er blevet glade for at blive involveret i kortsigtede støttegrupper. I øjeblikket uddannes personer fra ministeriet og fra foreningen af mødre til handicappede, som gruppeledere.

Mødreforeningen og Titanhospitalet, der beskæftiger sig med motorisk genoptræning, og som støtter hjælpeholdet, gør god brug af deres fotokopieringsmaskine. De kopierer informationsblade og uddannelsesmaterialer, som fordeles til familier overalt i Rumænien. Kopimaskinen blev givet til dem på deres første årsdag, eftersom ASCHF var den første organisation, som blev organiseret efter revolutionen i januar 1990. De har allerede kopieret over 1000 ark, og når den ikke er i brug, placeres den oven på deres eneste høje skab, med et plastikdække og et lille gult tæppe over sig.

Handicap-olympiader og særlige kunstudstillinger støttes til glæde for alle disse handicappede grupper. Den 1. juni 1991, som er Børnedag i Rumænien, finder en handicapolympiaden sted for første gang, og deltagerne glæder sig meget og træner hårdt.

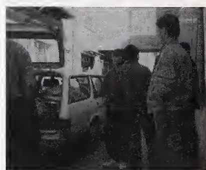
Kan studere i Utah

Lederen for skolen for hørehæmmede får gennem den rumænske hjælpefond støtte til at studere i USA på Utah State University. Han vil også besøge andre statsinstitutioner for døve.

Ved et nyligt afholdt møde i sekretariatet for handicappede takkede en leder det rumænske hjælpeprogram for deres gaver til børnene. Hjælp uden ståhej - Vi ved, hvad det er I gør. Vi hører om det fra de forskellige institutioner og foreninger, fortalte en leder. En assistent til sekretariatet for handicappede udtrykte også sin taknemmelighed for de gaver og den hjælp, som det rumænske hjælpeprogram har ydet. - Hvad I har gjort har været en god indsats, fordi det er sket diskret, uden stor ståhej og uden for offentlighedens søgelys. Jeg er meget taknemmelig for det arbejde, som I har udført, og jeg ved, at det er langsigtet. Det er et usædvanligt godt værk. Det kommer fra hjertet, sluttede den pågældende leder med at sige.

De hellige i Europa og USA kan ikke andet end føle taknemmelighed for de store gaver, som man har ydet til det rumænske hjælpeprogram, og atter føle sig ydmyge ved Jesu ord: 'Så skal din Fader, som ser i det skjulte, betale dig' (Mat. 6:4). □

Områdekontoret

Udstyret ankommer til døveskolen

Arbejder på bog om danske mormoner

Historiker vil udgive 'O, du Zion i vest' i USA

Fornylig havde Danmark besøg af historikeren Richard Jensen fra Brigham Young Universitetet i Provo i Utah. Bror Richard Jensen er velkendt med Danmark, da han tjente som missionær her fra 1962 til 1965.

Men selv om det efterhånden er mange år siden at Richard Jensen var på mission i Danmark, taler han stadig et udmærket dansk.

Richard Jensen på sin mission i Danmark i 1962. (Foto: Den danske Stjerne).

- Jeg har haft mulighed for at holde mit dansk vedlige med samtaler med Orson West, der ofte besøgte mig på mit kontor. (Br. Orson West var missionspræsident for Kirken i Danmark under krigen og oversatte efter krigen den udgave af Mormons Bog, der benyttes i Danmark i dag. red.)

Efter sin mission studerede Br. Richard Jensen historie dels ved Utah State University og senere ved Ohio State University, for endelig i 1972 at blive ansat ved Kirkens historiske afdeling under den berømte kirkehistoriker Leonard J. Arrington.

Da Arrington blev udnævnt til Kirkens Historiker, var det første gang, at Kirken udnævnte en professionel historiker og ikke en generalautoritet. I de følgende år blev der udgivet en mængde litteratur om Kirkens tidligere historie.

- Omverdenen troede, at hver gang der blev udgivet en bog af forskere ved Kirkens historiske afdeling, var det en tilkendegivelse af Kirkens officielle holdning, fortæller bror Richard Jensen. For at undgå den slags misforståelser, flyttede man hele den historiske afdeling til BYU.

- I dag er det faktisk således, at BYU ikke udgiver bøger selv, men man hjælper universitetets forskere med at finde udgivere ved andre universiteter, fortæller Richard Jensen.

Mormon-breve på Det Kgl. Bibliotek

Richard Jensens er i Danmark for at studere en stor samling af breve fra danske sidste dages hellige, der emigrerede til Utah i forrige århundrede, hvis breve i dag findes på Det Kongelige Bibliotek i København.

- Brigham Young Universitetet har betalt mit besøg her i Danmark, for at jeg kunne kontrollere transkriptionerne med originalbrevene. Det er så på et tidspunkt meningen at udgive disse breve på engelsk, fortæller Richard Jensen. Flere af disse breve er i dag tilgængelige for et bredere publikum i Jørgen Schmidts bog 'O, du Zion i vest'.

Fik danske forskere til England

Da Kirken for nogle få år siden fejrede 150 års jubilæum i England, var det Richard Jensens opgave at invitere forskere fra de skandinaviske lande med til de symposier, der i den forbindelse blev afholdt. Richard Jensen har derfor et godt kendskab til de forskere i Danmark, der igennem de senere år har beskræftiget sig med forskellige sider af mormonkulturen.

- Det er ikke for tidligt for de sidste dages hellige i Danmark og i Skandinavien at forberede at fejre 150-året for Kirkens komme til dette område. Det er jo allerede om ni år det sker, fortæller br. Jensen.

- Ønsker man at få historiske ting og billeder over til Danmark fra Kirkens museer og samlinger, skal man faktisk til at begynde nu, og det vil uden tvivl have en vældig PR-effekt, slutter Richard Jensen. □

Carsten Gram

Richard Jensen sammen med Jens Kristoffersen under sit besøg i år (Foto: TD).

Tiende - Herrens finanslov

Det Første Præsidentskab har den 16. april sendt et brev til præstedømmeledere uden for USA og Canada. Brevet fortæller, at stave, ward og grene fra 1. juli 1991 vil få deres udgifter betalt af tiendemidler.

Lys, varme og andre driftsomkostninger vil blive betalt direkte eller blive refunderet af Kirken, mens stave, ward og grene vil få tildelt et beløb til at dække udgifter ved deres aktiviteter.

Herunder følger en række udtalelser af Kirkens ledere, der kan give en baggrund for denne historiske ændring.

Tiende dækker alle udgifter

'Det overordnede princip er, at medlemmer, der betaler deres tiende og offerydelser, kan forvente, at disse bidrag vil dække andre udgifter i forbindelse med deres medlemskab ...

Om programmet for budgettildeling bliver en succes afhænger af, om medlemmerne fortsat betaler tiende' (brev, 16. april 1991).

Fire hensigter

Ved et satellittransmitteret møde, da budgettildelingsprogrammet blev indført i USA og Canada, nævnte præsident Monson disse fire hensigter med programmet:

"*Budgettildelingsprogrammet blev skabt for at begrænse de økonomiske byrder for medlemmerne.

* Medlemmerne bør **ikke** betale kontingent eller betale for at deltage i Kirkens programmer.

* Præstedømmeledere bør begrænse og forenkle aktiviteter, hvor det er muligt.

* Aktiviteter bør planlægges med små eller slet ingen udgifter, bør opbygge vidnesbyrd og tilvejebringe meningsfyldt betjening af andre ...

Vi ønsker, at der udøves mådehold ved planlægning af ungdomsaktiviteter, samt at der opnås overensstemmelse mellem Unge Mænd og Unge Pigers programmer' (satellitudsendelse, 18. februar 1990).

Tro, ikke fornøjelser

Ved samme lejlighed sagde præsident Hinckley: 'Måske er vi **gået for langt ...** i et forsøg på at sørge for nogen ud over det, der er nødvendigt eller bedst for den enkelte og deres familier.

Det må erkendes, at denne Kirke ikke er en selskabelig forening. Den er Guds rige på jorden. Den er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Dens formål er at bringe frelse og ophøjelse til både levende og døde.

Funktionærer og lærere, unge mænd og unge piger er opfindsomme mennesker, der med tro og gennem bøn kan skabe aktiviteter, der ikke koster mange penge, og samtidig vil give et stort udbytte i form af sunde forlystelser og trosopbyggende aktiviteter. Måske bør vi **interessere os mindre for at have det sjovt og mere for tro'** (satellitudsendelse, 18. februar 1990).

En afgørende beslutning

Ved et seminar for regionalrepræsentanter den 30. marts 1990 sagde ældste Boyd K. Packer: 'Denne ændring, der nu gælder i USA og Canada, vil gradvist sættes iværk over hele jorden. Jeg gentager: Lige så hurtigt vi kan udarbejde procedurerne og har fået nogle erfaringer, vil ændringen sættes iværk over hele jorden ...

For mig er denne 'lille ting' en af de største beslutninger, som jeg har overværet i mit liv ...

De hellige skrifter taler om tiende og offerydelser, de taler ikke om pålagte bidrag eller indtjening. For at det kan være en offerydelse, må det gives frivilligt - ikke pålægges eller opkræves.

Tiende skal finansiere Kirkens programmer

Tiende er ikke så meget et spørgsmål om penge, som det er et spørgsmål om tro. Selv om ændringen vedrørende budgettet i begyndelsen kan virke som et timeligt anliggende, så vil dens effekt være åndelig' (Seminar, s. 2-3, 9).

Ved et seminar for regionalrepræsentanter den 2. april 1982 sagde præsident Ezra Taft Benson: 'Vi vil mere end nogensinde satse på tiende til at finansiere Kirkens programmer. Det vil kun være muligt, når alle vore ledere og flere af vore medlemmer betaler fuld tiende.'

Ældste Marvin J. Ashton har sagt: 'Der er en tendens til at tænke på forandring som en fjende. Mange af os er mistænksomme over for forandringer og vil ofte bekæmpe dem og stritte imod, endnu før vi har fundet ud af, hvad de egentlig indebærer' ('Den danske Stjerne', maj 1980, s. 93). □

Sv Aage Andersen

90 år og stadig besøgslærerinde

Meta Dybvang omgivet af sine piger, Else Balazs (tv) og Nunne Andersen (Foto: Andersen).

Helsingør. Han arbejdede for Statsbanerne, og derfor kom de til Fredericia, hvor han forøvrigt havde familie med navnet Devantier - en af de gamle huguenotfamilier, der kom til Fredericia pga. trosfriheden i byen (resten af Danmark fik først trosfrihed med grundloven i 1849).

I de mange år har søster Dybvang ydet en pionerindsats først og fremmest i Fredericia Gren, men også senere som hjælpeforeningspræsidentinde i både det store og lille distrikt i Jylland.

- Jeg rejste meget rundt i distriktet og var med til at sætte meget i gang. Dengang drejede det sig meget om Hjælpeforeningens årlige basar, og jeg har bl.a. instrueret i syning af lampeskærme, men jeg har også kunnet glæde mig over mit bidrag til at løse problemer.

- Man må ikke være fanatisk. Man skal have en tro og bevare den, siger søster Dybvang, men man skal stadig være sig selv. Ofte bedømmer an-

I vinteren 1947 åbnede et ægtepar i Fredericia deres dør for to missionærer. Meta Dybvang, som fyldte 90 år den 9. juni 1991, blev døbt den 2. april 1949.

- Jeg kan ikke forstå, at jeg er blevet 90 år, men jeg kan se tilbage og se, at jeg ikke har levet forgæves. Jeg har mine to piger, Nunne Andersen i Fredericia og Else Balazs i Odense 1. ward, mine seks børnebørn og nu også et oldebarn. Og de har alle stadig tilknytning til Kirken, fortæller hun.

- Jeg har indprentet mine piger, at de ikke skulle flytte til Amerika. I dag har jeg glæden ved ofte at se dem og mine børne- børn.

Fredericia Gren 1951. Søster Dybvang er nr. 2 fra venstre (Foto: Andersen).

Søster Dybvang deltog i Kirkens 100 års jubilæum i Danmark i 1950. Foran trappen på Priorvej ses apostel John A. Widtsoe og missionspræsident Edward H. Sørensen. (Foto: Andersen).

DSB førte mig til Fredericia

Søster Dybvang er født i Ans, ca. 15 km nord for Silkeborg, og hendes mand kom fra

dre Kirken ud fra vores opførsel.

- Jeg har i tidens løb haft mange lederstillinger og føler måske lidt, at jeg ikke gør så meget mere, men jeg er da stadig besøgslærerinde, fortæller søster Dybvang med glæde.

sal, og de fløjtede nedenunder på værkstedet, mens vi sang.

- Jeg har haft mulighed for at arbejde meget i Kirken, især i begyndelsen, hvor vi skulle få alt til at fungere, siger Meta Dybvang. Dengang var vi få, men i dag er der ca. 100 ved nadvermøderne.

Fredericia Gren foran Missionshotellet i Oldenborggade ved et af de første møder i 1948 (Foto: Andersen).

I begyndelsen bestod grenen i Fredericia reelt af ægteparret Liljengren, en ung pige ved navn Aase Schumacher og søster Dybvang. Det var en fast tradition, at missionærerne spiste hver søndag hos familien Dybvang.

Mødesal over gården på 1. sal

I mange år holdt grenen møder i Prinsensgade nr. 19 over gården på 1. sal.

- Vi havde møder på første

- Jeg føler, at jeg har en stærk tro. Troen kan bære alt og tilgive alt. Jeg føler mig ikke alene, fortæller søster Dybvang, der blev enke for 30 år siden.

- Jeg føler et stort venskab med mange. Venskab og tillid betyder utrolig meget.

- Jeg får stadig tonet mit hår blåt, og der er nogen, der siger, at det er mit image, slutter søster Dybvang med et smil. □

Sv Aage Andersen

Søndagsskolens funktionærer i Fredericia i 1951. Søster Dybvang sidder til højre (Foto: Andersen).

Til eksamen i kirken på Priorvej

Eva Pallesen under sin eksamen med censor, Jens Kristoffersen (Foto: TD).

Den 10. april mens studerende landet over endnu gik og rystede over den kommende eksamen, mødte søster Eva Pallesen op i kirkebygningen på Priorvej på Frederiksberg i København for at gå til skriftlig eksamen i matematik.

Censor ved eksamen var ingen andre end CES' leder i Danmark Jens Kristoffersen. Eva Pallesen blev i 1981 færdiguddannet som EDB-assistent fra Købmandsskolen i København. Efter i nogle år at have arbejdet for Datacentralen blev Eva kaldet til mission i Canada.

- Da jeg kom hjem fra mission fortsatte jeg i min stilling hos Datacentralen, hvorefter jeg tog til Brigham Young Universitetet i Utah for at studere dans.

- Det var blot min mening at studere dans for min egen fornøjelses skyld i et års tid. Men mens jeg var der slog det mig, at man skal få noget fornuftigt ud af tiden og de ressourcer som Kirken skyder i Brigham Young Universitetet.

Derfor besluttede søster Eva Pallesen, der altid har interesseret sig for børn, at studere småbørnspædagogik som hovedfag.

Brevskolen er for alle

Studiet krævede at man studerer en lang række fag, hvori man aflægger eksamen. To af disse fag aflagde Eva Pallesen eksamen i før hun efter halvandet års studium ved BYU atter drog tilbage til Danmark.

- Ud af de i alt 38 klasser som jeg skal studere kan jeg studere de otte som brevskole. Jeg har netop afsluttet studiet af matematik, og er nu i færd med at studere geografi, som jeg synes er noget vanskeligere, fortæller søster Eva Pallesen.

Brigham Young Universitetets brevskole dækker en lang række fag og uddannelser, og er tilgængelig for alle. Og ligesom i tilfældet med Eva Pallesen er der flere fag man kan klare via brevskolen.

Den første skriftlige brevskoleeksamen som Eva Pallesen var oppe til tog halvanden time, mens den anden som fandt sted den 3. juni tog to timer. Eksaminerne bliver sendt til Jens Kristoffersen fordi Brigham Young Universitetet er en del af Kirkens Uddannelsessystem.

- Jeg lærer mange spændende ting, som jeg en dag håber at kunne få brug for, slutter søster Eva Pallesen, der er lærer for mariehønsene i Københavns Stavs 3. ward. □

Carsten Gram

Dynamisk undervisning af ældste Holland og ældste Ballard

Ved en række meget spændende møder for Kirkens ledere fra hele Danmark talte den nye områdepræsident Jeffrey R. Holland og apostel M. Russel Ballard om Kirkens rivende udvikling og om Kirkens mission.

Udnyt ressourcerne smartere

- Vi må anvende missionærerne langt bedre end vi gør i dag. De er kommet til Danmark og yder store ofre for at undervise i evangeliet. Lad os anvende dem mere effektivt, sagde ældste Jeffrey R. Holland, der i begyndelsen af juni blev områdepræsident for Det Nordeuropæiske Område.

Ældste Holland fortalte også, at det er Kirkens officielle holdning, at lokale ledere må bruge missionærer meget bredere end hidtil. De er naturligvis stadig missionærer, men der er jo mange måder at missionere på.

Slip missionærerne løs!

- Vi må slippe missionærerne løs, opfordrede ældste Ballard til. Husk det er én Kirke. Lad os rive de mure ned, der findes mellem missionærer og medlemmer. Måske bør biskoppen samle missionærerne hos sig lørdag morgen og spise havregrød sammen med dem, mens de taler om, hvad de kan gøre for wardet, sagde ældste Ballard.

- Missionærerne lægger hvert år 4 millioner kroner i Danmark, og summer i den størrelsesorden kræver at vi er smartere i vores missionering. I Danmark behøver vi en ny entusiasme over at være medlemmer af Guds rige, og vi bør arbejde sammen med missionærerne, sagde ældste Russel M. Ballard.

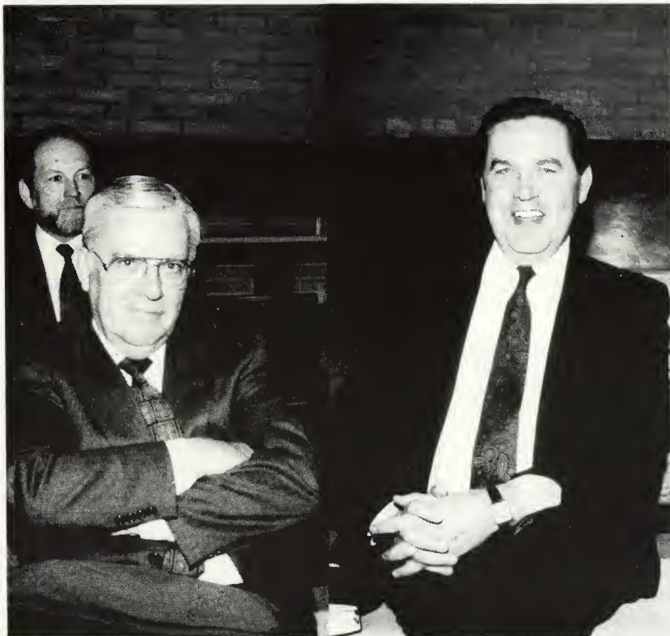
Templet i fokus

Flere gange under møderne i løbet af tirsdag den 4. juni vendte både ældste Holland og ældste Ballard tilbage til templet og understregede betydningen af, at medlemmerne besøgte templet i Stockholm.

- Alt i Kirken peger mod templet, lige fra dåben til beseglingerne, sagde ældste Holland og fortsatte. Alle veje fører til templet. Vi er én kirke med ét mål: At omvende mennesker og føre dem til templet.

For at understrege hvor let adgang vi i Danmark har til templet, fortalte ældste Ballard, hvordan medlemmerne i Equador må rejse i flere dage for at komme til templet i Peru. □

Carsten Gram

Apostel Russell Ballard og områdepræsident Jeffrey Holland ved mødet for kirkens ledere i Danmark. (Foto: Lena Pang).

Apostel taler på Frederiksberg

Apostel Dallin Oaks med br. Johan Kock som oversætter ved det ugentlige musikprogram (Foto: Lena Pang).

Det ugentlige musikprogram søndag aften i kirken på Priorvej på Frederiksberg havde den 26. maj besøg af ældste Dallin Oaks, der er en af Kirkens tolv apostle.

Tilstrømningen til mødet var så stor at man ligesom ved distriktskonferencerne i gamle dage måtte sætte stole op i gangene mellem bænkene. Mange af dem der var kommet, var gæster, der besøgte Kirken for første gang.

Tal om Jesus Kristus

Ældste Oaks talte om Jesus Kristus og den rolle han spiller for vores frelse. Efter mødet fortalte ældste Oaks til Stjernen at Kirken vil få større fremgang i Danmark, hvis medlemmerne vil leve som Kirken foreskriver og vidne om Jesus Kristus, således som skriften opfordrer os til.

Missionærerne synger med ældste Oaks siddende til venstre (Foto: Lena Pang).

- De sidste dages hellige i Danmark må tale med deres venner og fortælle dem, hvad Jesus Kristus betyder for dem. Ældste Oaks fortsatte med at fortælle at man i Mexico i mange år efter 2. verdenskrig ikke døbte ret mange mennesker, og at Kirken dér ligesom befandt sig på det samme niveau hele tiden.

- Men så pludselig gik det hurtigt, og i dag er der i Mexico næsten 400.000 medlemmer. Det er den største gruppe af sidste dages hellige i noget land udenfor USA, fortæller ældste Oaks.

Ros til Danmark

Ældste Oaks mener det er et tegn på modenhed, når vi i Danmark er i stand til at sende missionærer ikke blot til vores eget land, men også ud til andre lande.

- Det er dels et tegn på tillid, men skyldes formentlig også, at der er så god undervisning i Danmark i fremmedsprog, slutter ældste Oaks.

Diane Beesly og br. Beesly sammen med deres nevø, ældste Bessly fra Den Danske Mission (Foto: Lena Pang).

Operasangerinde fra Utah Operaen

Ældste Oaks var ikke den eneste sensation ved Musik og en åndelig tankeprogrammet. Den aften var der besøg af Diane Beesley, der er operasangerinde ved Utah operaen. Søster Beesley er gift med en efterkommer af Beesley, der har skrevet flere af vores kendte salmer blandt andre: 'For dig vi komme'. □

Carsten Gram

Ward støtter de unges aktiviteter

Lei Moe får ordnet negle af Line Eriksens kyndige hænder (Foto: LVA).

Kagerne blev revet væk. Flæskestegsandwich'ene var udsolgt alt for hurtigt. Flødebollerne, som var gevinster for at ramme præcist med bolde eller pile, forsvandt som dug for solen. Fisk fra fiskedammen blev byttet med gevinster. Boderne blev om ikke tømt, så dog væsentligt lettet for varer. Der var hele tiden folk, som gik rundt og kikkede på varer, nye og gamle, hvorpå de blev tilbudt at komme ned i kælderen og se en film, som missionærerne viste i dagens anledning. Folkedanserne og missionærerne underholdt til alles glæde.

Stort loppemarked og basar på Amager

Anledningen var basaren i Københavns 2. ward (Amager). Biskoprådet havde følt, at det var vigtigt for de unge at få mulighed for at deltage i de forskellige aktiviteter, der er arrangeret for de unge i Kirken i løbet af sommeren og efteråret. Disse aktiviteter lægger en stor økonomisk byrde på de unge og deres forældre. Derfor fik de unge mulighed for selv at tjene pengene til turene.

Wardet samarbejder for at støtte de unge

Der blev som altid i Kirken nedsat en komité, og de unge blev sat i gang med at organisere og fremstille ting, der kunne sælges lørdag den 1. juni, hvor man havde besluttet at afholde basar og loppemarked. Man gik til den med krum hals. De unge brugte deres aktivitetsaftener, hvor man slog flere fluer med et smæk. De lærte nye færdigheder, de lærte at arbejde sammen og være fælles om et bestemt mål, og så kom der også noget håndgribeligt ud af det.

Wardets sidste basar

Ja faktisk var hele wardet sat i gang med at lave forskellige ting i henhold til deres talenter. Nogle blev sat i gang med at bage kager og alle, der ønskede det, med at rydde op i pulterkammeret. Andre fik i de sidste dage inden basaren til opgave at hente ting hos både medlemmer og ikke-medlemmer, som ønskede at bidrage til dette værdige mål.

Ja, der var masser af tilbud til alle, og da dagens resultat blev gjort op, var der nok til, at de unge kunne få et pænt tilskud til sommerens og efterårets aktiviteter - og masser af mennesker, som ellers aldrig har været opmærksom på Kirken på Kretavej, fik mulighed for at se den indvendig og få lidt mere at vide om den, ved denne den sidste basar i 2. wards historie. □

Lisbeth V. Andersen

Kirsten Helaa ved et af bordene, der var fyldt med flotte håndarbejder (Foto: LVA).

SIKKEN DE KAN DANSE

I år er det 25 år siden vore folkedansere begyndte at danse.

Det hele begyndte med en opfordring til at optræde med et dansenummer ved Festinord i Stokholm for 25 år siden. De kom med deres lille program af squaredanse og følte sig lidt til grin, da de så de andre nordiske landes fine opvisning i vals, kvikstep og tango.

Men se blot, hvad det har udviklet sig til, mange fine numre, lige fra squaredanse til charleston og stepdanse.

Selv en sød dans i badedragter fra 1920'erne præsenteres af de yngste piger.

Så det, der så ud til at blive en fiasko, er i dag kendt som Mormondanserne, og mange

gange har de i de senere år optrådt forskellige steder rundt om i landet. I år drager de til Tyskland for at vise, hvad de duer til. □
Jonna Engmann

Mormondanserne 1991 (Foto: Lena Pang).

Sådan! (Foto: Lena Pang).

De sang så taget lettede

Missionærerne synger »kaldet til at tjene«, som er den uofficielle missionssang (Foto: Lena Pang).

Der var stuvende fuldt, da Københavns Stav den 17. maj afholdt forårskoncert i kirken på Maglegårds Alle ved København.

Det første nummer ved koncerten blev indledt ved at fuldtidsmissionærerne kom marcherende ind i salen. Blandt de mange syngende missionærer sås også missionspræsident Greer.

Flot præstation af missionærerne

Indmarchen blev afløst af en medley over en række Rodger og Hammerstein melodier. Blandt andre hørtes melodier fra musicals som Sound of Music, Oklahoma, og Carrousel. Koret blev dirriget af den efterhånden legendariske ældste Busselberg.

Senere sang ældste Busselberg og ældste Mangan 'I got plenty of nothing' fra operaen Porgi og Bess.

Gæsteoptræden fra Jylland

Københavns Stavs 1. ward overraskede hele salen med et velinstuderet potpurri fra musicalen Oliver. Alle både sangere og pianist var overbevisende klædt ud som fattige englændere.

Aarhus Stav var også repræsenteret ved koncerten idet man havde bedt søster Kirsten Holmboe fra Esbjerg ward synge. Det gjorde hun på professionel vis med 'Smile' fra musicalen Limelight.

Desuden deltog der wardskor fra Slagelse og Nordsjælland. Rudolfo Arce fra Københavns 3. ward fremførte en sang på spansk, som han selv havde digtet.

Det var forfriskende at se, at der også var plads til at lille bror Jørgen Paulsen, der er primaryspejder i Københavns 1. ward, kunne spille Skøjtevals og temaet fra Olsenbanden. □
Carsten Gram

Wardskoret fra Københavns 1. ward under opførelsen af »Oliver« (Foto: Lena Pang).

Betonfaste vidnesbyrd om Mormons Bog

Helaman 3:7-11 fortæller, at de nephitiske udvandrere begyndte at flytte fra Zarahemlas land og til landet mod nord, hvor de begyndte at bygge med cement. 'Folket, som rejste dertil, (blev) meget dygtige til at arbejde med cement; derfor byggede de deres huse af cement' så vel som 'alle deres bygninger' og mange byer' både af træ og cement'. Mormons Bog fastsætter dette vigtige teknologiske fremskridt til år 46 f. Kr.

2000-årig gammel indiansk cement holder stadig

Ny forskning viser at cement rent faktisk blev brugt i Mesoamerika på dette tidspunkt. En af de mest kendte anvendelser af cement er i tempelkomplekset i Teotihuacan, nord for det nuværende Mexico City. I henhold til Davis S. Hyman opstår brugen af cement meget pludseligt i den arkæologiske historie. Det tidligste eksempel 'er et fuldt færdigt produkt'. Hvor det kommer fra forbliver ukendt.

Cementfliser i Teotihuacan 'har en meget høj strukturel kvalitet'. Selv om de har været udsat for elementernes rasen i næsten 2000 år, så 'overgår de stadig mange nutidige byggekrav' (A Study of the Calcareous Cements in Prehispanic Mesoamerican Buildning Construction, (Baltimore: Johns Hopkins Univ. 1970), pp. II, 6-7).

Cement kun kendt i Mesoamerika

Efter sin opdagelse blev cement brugt mange steder i Mexicodalen og i maya-regionerne i det sydlige Mexico, Guatemala og Honduras. Det blev brugt ved opførelsen af byer som Cerro de Texcotzingo, Tula, Palenque, Tikal, Copan, Uxmal og Chichen Itza.

Anvendelse af beton ses tydeligt ved opbygningen af paladset i Mixtla (Foto: Carsten Gram).

Brugen af cement 'er en mayaskik, der ellers ikke forekommer i hvælvingskonstruktioner fra det sydøstlige USA til det sydlige Sydamerika' (Goerge Kubler, The Art and Architecture of Ancient America (Baltimore: Penguin, 1975) s. 201).

Mesoamerikansk cement var næsten udelukkende kalkcement. Kalken blev renset på et 'cyliendrisk opbygget bål. Det krævede en stor indsats at fælde træet og en betragtelig færdighed i at opbygge bålet, således at forbrændningen af sten og træ var fuldstændig, og der kun kom et minimum af urenheder i kalken' (Tatiana Proskouriakoff, An Album of Maya Architecture (Norman: University of Oklahoma Press 1963), s. xv). Den kendsgerning, at der kun findes meget lidt kulstof i denne cement, 'bevidner disse fordums folks evner' (Hyman, s. 5-6).

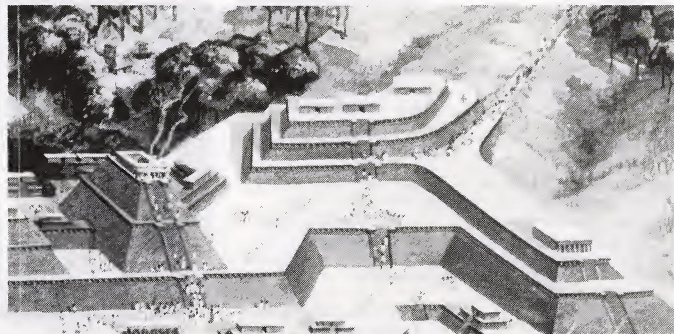
Kæmpemæssige cementtage

John Sorenson har endvidere bemærket den avancerede brug af cement i El Tajin, øst for Mexico City, i tiden efter Mormons Bog. Cementtage dækkede 75 kvadratmeter! 'Af og til fyldte bygningshåndværkerne et rum op med sten og mudder og glattede overfladen på toppen, så den var klar til at modtage cementen, og fjernede derefter den indre opfyldning, når taget på toppen var tørret' ('Digging Into the Book of Mormon', Ensign, oktober 1984,s. 18).

Tilstedeværelsen af avanceret cementteknologi i Mesoamerika før spanierne kom, er en bemærkelsesværdig ærkæologisk kendsgerning. Cement optræder første gang i den mesoamerikanske arkitektur meget tæt på det tidspunkt, hvor Mormons Bog siger, at denne udvikling indtraf. Det har også afgørende betydning for lokaliseringen af Ødelæggelsens land og Zarahemlas land i Mormons Bog, eftersom Zarahemla må ligge syd for de områder, hvor cement blev benyttet i midten af det første århundrede før Kristus.

Indtil der findes eksempler på cement uden for de sydvestlige områder i Nordamerika, kan man antage, at Mormons Bogs lande ikke ligger alt for langt syd for disse steder, hvor man finder eksempler på tidlig cement. □

Matthew G. Wells og John W. Welch (F.A.R.M.S.).

Denne model af El Tajin viser cementtage konstrueret i henhold til artiklen (Foto: National Geografic).

København stav deltager i mini-marathon

Det var et rigtigt 'løbevejr' lørdag den 25. maj 1991, da MINI-MARATHON for 4. år i træk løb af stabelen ved Forum i København. Løbet var arrangeret af atletikklubben 'Sparta', og for første gang blev det afholdt i forbindelse med det 'store' marathon.

Kasketter vakte opmærksomhed

800 børn var anmeldt til start, og heraf var omkring 30 deltagere fra Københavns Stavs Primary. De havde alle en hue på med Kirkens navn på, og var dermed med til at bringe Kirken frem i lyset.

Nataniel Haibrock, som er fra Københavns 3. ward, og er 11 år gammel siger: - Jeg syntes det var meget godt med kasketter, så vi kunne gøre lidt reklame for Kirken.

Alle de 800 børn blev sendt afsted i aldersgrupper, efterhånden som det foregående hold kom i mål.

Andy Paulsen fra 3. ward fører feltet an (Foto: Cathrine Petersen).

Der var en dejlig forventningsfuld stemning over det hele, og spændingen steg for hvert løb, som blev afviklet.

Lisa Jepsen som er fra Københavns 4. ward, og er 11 år gammel siger: - Det var en god rute og det var sjovt at være med.

De 4-6 årige måtte have deres forældre med, hvis de ønskede det, men de lidt ældre skulle helst klare sig selv.

Der blev virkelig gået til sagen, og det blev belønnet med klapsalver og opmuntrende tilråb.

Andy Paulsen, som er fra Københavns 3. ward, og 9 år gammel siger: - Jeg var glad for at være med, og jeg synes at løbet var godt arrangeret.

Medaljer til alle

De fleste deltagere var små børn, og løbsledelsen appellerede til forældre og ledere om at forsøge at få flere større børn med. På de yngste hold var der flere hundrede med, men fra 14 år og opefter var der ikke mange deltagere.

Alle børnene fik en medalje med hjem, og der var flere pæne placeringer til børn fra Stavens Primary. □

Cathrine Petersen
Københavns 4. ward

'JEG KVINDE'

- Fredericia afholder hjemkundskabsmøde

Et interessant og spændende møde fandt sted i juni måned i Fredericia Ward.

Hjælpeforeningen havde under ledelse af hjemkundskabsleder søster Georgia Nielsen tilrettelagt et hjemkundkabsmøde med titlen 'Jeg kvinde'.

Her blev den normale aldringsproces gennemgået ved sygeplejerske søster Tove Bisgaard, der fortalte om fødslen, barndommem, puberteten, den fødedygtige alder, klimakteriet, senioralderen samt om inkontinens.

Zoneterapeut, søster Lise Cohr, der havde været nødt til at bånde sit indlæg, fortalte om legemsøvelser især for kvinder.

Derefter fortalte kosmetolog søster Pia Bornemann om make-up og hygiejne gennem tiderne helt tilbage fra ægypternes storhedstid.

Herefter fulgte et interessant indlæg fra syv søstre, som havde fået til opgave at fortælle om, hvordan de oplevede det:
- at få at vide, at man ingen børn kunne få.
- at have et foster uden for livmoderen.
- at få en fosterforgiftning og føde et dødfødt barn.
- at miste et barn, mens man stadig lå på sygehuset.
- at få fjernet livmoderen.
- at få fjernet et bryst.

Alle deltagerne havde forberedt sig godt, og da mødet var velbesøgt var det en virkelig god aften. Der var blot alt for kort tid i forhold til de store emner, der var taget op.

Men aftenen var en succes, og emnerne er værd at tage op på lignende måde i andre enheder. □

Flemming Bo Pedersen

Krista Kjeldsen fra Fredericia var en af foredragsholderne (Foto: Tove Bisgaard).

Hvordan man holder fast i Evangeliet, sine standarder og værdier, når man er den eneste sidste dages hellige

Elsk din næste - døm ikke

Gurli Nysom, Skive Gren (Foto: Nysom).

At være medlem af Kirken og efterleve evangeliets standarder og lærdomme på min arbejdsplads har for mig at gøre med den frihed, der ligger i de to befalinger: 'Du skal elske' - 'Du må ikke dømme'.

De mennesker, jeg arbejder sammen med, har så mange fine kvaliteter, så det er en glæde, at det netop er de ting evangeliet lærer os, vi skal lægge mærke til hos andre. Det at efterleve f.eks. visdomsordet med sikkerhed og med et smil, gør det lettere for andre at føle sig godt tilpas ved et 'nej tak'. - Jeg har flere gange haft mulighed for at fortælle om Kirken og rette væsentlige misforståelser. □

Gurli Nysom
Skive gren

Slæk ikke på principperne

Jeg har så at sige altid været den eneste sidste dages hellige, uanset hvad jeg har deltaget i. Skole, arbejde, sport, skolebestyrelsesarbejde osv.

Jeg har altid haft et vidnesbyrd om rigtigheden i at holde de standarder, som vi bliver undervist i og ved, at hvis man bare slækker lidt på sine principper, vil alle miste den respekt, man har opbygget gennem alle årene.

Der står meget på spil. Det sjove er, at venner og kolleger forventer, at man holder sine standarder. Det må ikke være sjovt at svigte sig selv og sine venner.

Her er 3 gyldne regler, som kan hjælpe dig til at holde fast på dine principper. De har betydet meget for mig.

1. Få et vidnesbyrd om det guddommelige i Kirkens standarder og principper.
2. Tag den beslutning én gang for alle, at du vil overholde Kirkens standarder. Det gør det meget nemmere. Du er fri for at tage en ny beslutning hver gang.
3. Fortæl ved første givne lejlighed venner og kolleger at du er medlem af Kirken og hvad det betyder for dig. □

Karl-Henrik Hansen
Esbjerg ward

Vær mod andre, som du ønsker andre skal være mod dig

Kend evangeliets standarder ved at komme til Kirkens møder, og studér skrifterne daglig. Kend evangeliets værdier ved at efterleve det. Jeg øver mig i at træffe rigtige beslutninger - at få gode vaner - at tænke og være positiv. Jeg arbejder med mig selv og prøver at udvikle tro - lytte til Helligånden.

Livet handler om personlig udvikling, og at hjælpe andre til også at få det. Det er VIGTIGT ikke at dømme andre, men arbejde med egne fejl. Jeg pryder væggene i mit hjem med religiøse billeder og skriftsteder. Jeg forsøger at leve evangeliet. Dette giver mig styrke, mod og kræfter til at møde de daglige udfordringer, det er at være sammen med andre mennesker.

Jeg har et vidnesbyrd, som er mit faste holdepunkt, og jeg deler det gerne med andre. At lytte til andre, giver tit mulighed for selv at komme til orde. Jeg viger ikke en tomme fra det, jeg lærer i Kirken, men er langt fra fuldkommen. Jeg forsøger at blande mig, hvor jeg end færdes. □

Sonja Busk
Skive gren

Gør evangeliet til en del af dig selv

Står man alene som medlem af Kirken, er det vigtigt, at man oparbejder en stærk tro. Det bedste vil være gennem bøn, studium samt deltagelse i flest mulige kirkeaktiviteter at opnå at ens tro bliver en del af en selv, som man ikke kan eller vil sætte spørgsmålstegn ved. Det sker ikke fra den ene dag til den anden, men man føler sig stærkere ved at bede, for Herren svigter aldrig. Et par få andre ting, som jeg mener er vigtige, er, at man er bevidst over for, hvordan man reagerer i situationer, der måske kan sætte spørgsmålstegn ved standarderne. Husk, at det er for vores skyld, standarderne er der. Samtidig må man forhindre, at man har sine personlige venner blandt dem, der ikke vil respektere ens måde at leve på. Vælg altid venner med omhu og gå ikke på kompromis med dem. Det vil de respektere dig mere for end noget andet. □

Helle Jensen
Allerød ward

Per Borgen, Rønne Gren (Foto: Borgen).

At være alene om at repræsentere sin tro er ikke altid let, men jeg har oftest oplevet det som en udfordring - en mulighed for at styrke mit vidnesbyrd om Jesus Kristus. I 1981 blev skoven her på Bornholm udsat for et voldsomt stormfald. Det var et mærkeligt skue at se en hel afdeling på flere hundrede træer væltet eller knækket, som var de tændstikker. Ind imellem så vi træer, der havde modstået stormen. Det var træer, som havde stået alene, ubeskyttede mod vinden gennem mange år og derfor havde et stærkt rodnet. Hvordan styrker vi det rodnet, som skal bære os gennem livets storme? Jeg tror, som præsident Ringger sagde under sit besøg på øen, at det er de daglige valg, der afgør vores åndelige fremtid. For at kunne træffe disse valg behøver vi Gud. Jeg elsker Almas vidunderlige formaning til sin søn Helaman: 'Rådfør dig med Herren i alle dine gerninger, og han vil vejlede dig til det gode; ja, når du lægger dig om aftenen, da læg dig for Herren, så han kan våge over dig, medens du sover; og når du står op om morgenen, da lad dit hjerte være fuldt af taksigelse til Gud; og dersom du gør det, skal du blive ophøjet på den yderste dag.' (Alma 37:337) □

Per Borgen
Rønne gren

Benny Christensen, Helsingør Gren (Foto: Christensen).

Forkynd din livstil gennem din efterlevelse

'Hvordan fastholder man evangeliets standarder og værdier, når man er alene' - et sådan spørgsmål sætter selvfølgelig nogle tanker i sving hos en, nogle tanker, som man ellers aldrig tænker på. I hele mit liv har jeg altid stået 'alene', så snart jeg har været væk fra familien.

Og har det så været svært? - Nej det syntes jeg ikke. Jeg har altid følt, at jeg er blevet respekteret som den, jeg er. Jeg må erkende, at jeg aldrig har været den, som har stillet sig op og højt fortalt, at jeg tilhørte Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, men hen ad vejen, så har jeg fortalt, hvad jeg stod for, og jeg syntes selv, at jeg er blevet respekteret af de andre.

Jeg vil gerne nævne et eksempel her. Da jeg startede som politimand i Helsingør, var en af de første ting, der skete, det, at jeg og min hustru blev inviteret til holdets sommerfest, og efter nogen overvejelse sagde vi ja tak. Jeg fik også fortalt, at vi ikke drak spiritus og kaffe osv.

Da vi kom til festen var der specielle velkomstdrink til os, sodavand til maden, ligesom der var kakao til os i stedet for kaffe senere.

Selv om vi ikke var mange til at forrette tjenesten, så har jeg aldrig hørt noget negativt over, at jeg ønskede at holde fri om søndagen, så jeg kunne passe mit kirkearbejde.

Jeg har ofte gjort den erfaring, at det kan være sværere at bryde principperne, fordi ens omgangskreds holder øje med en, og de skal nok fortælle en, at man er ved at kvaje sig. Ønsker man at 'leve' evangeliet, så tror jeg ikke, det er sværere om man er mange eller få, fristelserne er de samme, men det er op til os selv, om vi vil lade os friste. □

Benny Christensen
Helsingør gren

1 **Beslut dig tidligt til, hvordan du vil overvinde en vanskelig situation.**

2 **Bed om mod og Helligåndens ledsagelse.**

3 **Vælg venner, som støtter og opmuntrer dine høje idealer.**

4 **Studér skrifterne, kom til Kirkens møder og aktiviteter.**

En mission åbnes i Bulgarien

Dannelsen af missionen i Sofia i Bulgarien vil udgøre mission nummer 37 i Europa og være Kirkens 268. mission.

Den nye mission er den anden, som er dannet i Østeuropa i år. Den anden var missionen i Berlin. Begge missioner vil virke fra 1. juli i år. I 1990 blev missionerne i det østlige Finland, i Tjekkoslovakiet, Ungarn og Polen åbnet.

Den nye mission vil blive dannet som en deling af missionen i det østlige Wien og dække en befolkning på 9 millioner, hvoraf 50 er medlemmer, som hovedsagelig bor i Sofia.

De første missionærer, der i denne omgang er kommet til Bulgarien var to ægtepar og to søstermissionærer, der ankom 10. september 1990.

Går bort fra ateismen

Præsident Neuenschwander, som er missionspræsident i Wien, og som, ved generalkonferencen blev opretholdt som medlem af De Halvfjerds Andet Kvorum, siger: - I de sidste fire årtier har religionsundervisning ikke været accepteret, og den officielle lære i Bulgarien har været ateismen.

- Mennesker kunne ikke få lov til at udtrykke sig på anden vis. Vi oplever nu, at ateismen ikke har kunnet slukket det lys, som er en meget dybtliggende del af vor sjæl, og denne del ønsker at tro.

- Den tomme materialisme har skabt enorme problemer i Bulgarien. Mennesker lever rent faktisk uden et moralsk og etisk grundlag. Livet er for dem ganske enkelt tomt. Det har ingen mening. Nu prøver alle at vende tilbage til principperne for menneskelig værdighed og renhed, selvrespekt og respekt for andre.

- Der sker store forandringer i menneskers liv her. Mange mennesker har ikke haft en bibel eller andre religiøse materialer.

- Regeringen er klar over disse forhold og prøver at ændre på tingenes tilstand. De er glade for en organisation, som repræsenterer ærlighed, moral og retskaffenhed - noget som bulgarerne søger efter. □

Church News

Det nye Områdepræsidentskab i England, er -

Områdepræsident Jeffrey R. Holland, som er præsident for det nye Nordeuropæiske Område. Præsident Holland blev kaldet som generalautoritet ved aprilkonferencen i Salt Lake City i 1989. Han var på mission i England 1960-62 og tjente i Lowestoft, Norwich, Guildford, Epsom og London.

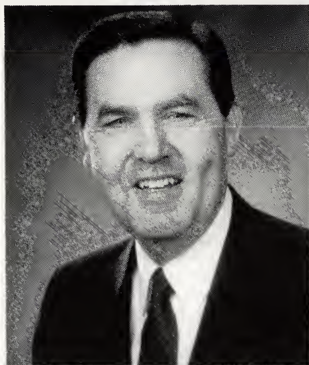
Før sin opgave som fuldtidsrepræsentant for Kirken var præsident Holland rektor for Brigham Young University i Provo, Utah, hvor han ligeledes var professor i engelsk og hellige skrifter. Præsident Holland har selv sammen med sin hustru studeret ved BYU. Han modtog en bachelorgrad og magistergrad i engelsk og religion fra BYU før han erhvervede endnu en magistergrad og doktorgrad fra Yale University.

Han har været medlem af flere foreninger på uddannelsesområdet og er blevet belønnet med 'Frihedsfaklen' af The Jewish Anti-Defamation League for sit arbejde med at øge forståelsen mellem jøder og kristne. □

Præsident Holland er født den 3. december 1940 i St. George, Utah og er gift med Patricia Torry. Ægteparret har tre børn.

- Gerald E. Melchin, er førsterådgiver i det nye Nordeuropæiske Område. Dermed er han med til at præsidere over alle Kirkens anliggender i området.

Ældste Melchin blev generalautoritet i oktober 1988. Før sin kaldelse som generalautoritet har ældste Melchin været præsident for missionen i Arcadia i Californien fra 1972-1975 og regionalrepræsentant i Alberta Canada fra 1984-1988. Han har endvidere tjent som stavspræsident, biskop og fuldtidsmissionær.

Områdepræsident Jeffrey R. Holland (Foto: Public Communications).

Ældste Melchin er født den 14. maj 1921 i Kitchener i Ontario i Canada, og har studeret ved Angus Busines College i halvandet år, før han tjente i den østlige mission i Canada. Efter sin mission tjente han i det canadiske flyvevåben fra 1944-1945. Ældste Melchin er pensioneret, og har fra 1945 til sin pensionering arbejdet i bilbranchen og tranportbranchen.

Han blev den 12. juli 1945 gift med Evelyn Knowles i templet i Logan. De er forældre til fire sønner og tre døtre.

- Kenneth Johnson er andenrådgiver i det nye Nordeuropæiske Område. Ældste Johnson blev generalautoritet ved aprilkonferencen 1990.

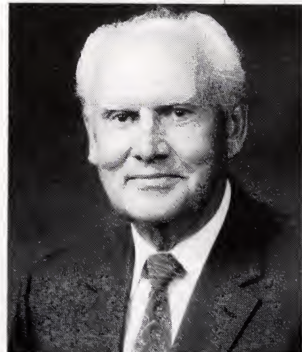
Han er født i Norwich og var indtil for nylig den anden englænder, der virkede som generalautoritet. (Ældste Derek A. Cuthbert var generalautoritet fra april 1978 til sin død i april 1991).

Ældste Johnson har studeret ved Norwich City College og tog sin højere uddannelse indenfor trykkeribranchen fra London Institute of Printing. Han forlod trykkeribranchen i 1964 og startede en forsikringsvirksomhed, som han har arbejdet med til sin kaldelse som fuldtidsrepræsentant for Kirken.

Før sin kaldelse som generalautoritet spillede han i et familieorkester, som spillede til dans i Kirken. Han har også spillet fodbold på et lokalt kirkehold.

Han er født i 1940 og er kommet ind i Kirken som voksen. Han blev introduceret til Kirken af sin hustru, Pamela Wilson. De har en søn, Kevin.

Præsident Johnson har haft forskellige lokale og regionale lederstillinger. Han har tjent som regionalrepræsentant, stavspræsident, UM-leder i distrikt og som søndagsskolelærer. □

Førsterådgiver, ældste Gerald E. Melchin (Foto: Public Communications).

Andenrådgiver, ældste Kenneth Johnson. (Foto: Public Communications).

Søndagsskolelærer kaldet som generalautoritet

Det Første Præsidentskab har den 3. juni 1991 bekendtgjort kaldelsen af to nye medlemmer af De Halvfjerds' Andet Kvorum.

Ældste Han, som er 51, er født i Seoul i Korea. I de sidste syv år har han været regional forvaltningschef ved Kirkens regionskontor i Seoul. Før dette ledte han Kirkens distributionscenter i Seoul. Ældste Han har ligeledes været leder for Kirkens oversættelseskontor i Korea og har oversat Mormons Bog til koreansk.

Ældste Han er født 10. december 1939 og har taget studentereksamen i Ichon. Han har studeret ved Hongik-universitetet i Seoul. Han har virket som grens- og distriktspræsident, regionalrepræsentant og som præsident for missionen i Pusan i Korea. Han var den første koreaner, der virkede som missionspræsident og som regionalrepræsentant. Ved sin kaldelse var ældste Han søndagsskolelærer og besegler i templet.

Ældste Han er sammen med sin hustru, Le Kyn In, forældre til fem børn.

Nykaldet er Stephen D. Nadauld fra Ogden i Utah og Han In Sang fra Seoul i Korea. Ældste Han er er den første koraner, som virker som generalautoritet i Kirken.

Ældste Nadauld, som er 49, har i det sidste år været næstformand i bestyrelsen og økonomidirektør for Bonneville Pacific Corporation, som er en uafhængig entrepenør inden for større kraftprojekter. Han var rektor for Weber State College i Ogden i Utah fra 1985 til 1990 og var med til at skaffe denne institution universitetsstatus.

Har gået på Berkeley

Ældste Nadauld er født den 31. maj 1942 i Idaho Falls i Idaho. Han har erhvervet sig en bachelorgrad fra Brigham Young University i Provo og derefter en magistergrad fra Harvard University. Efter et år som investeringsbankrådgiver og to år som lærer ved University of Utah College of Business erhvervede han en doktorgrad fra University of California i Berkeley. Han tilbragte derpå syv år som lærer ved Brigham Young University.

Ældste Nadauld forlod BYU i 1983 og blev præsident for Intermountain Milk Producers. To år senere blev han rektor for Weber State College.

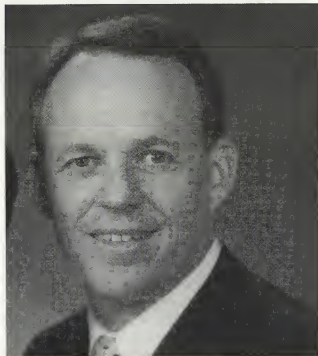
Ældste Nadauld har fungeret som leder i forskellige organisationer og været aktivt engageret i spejderbevægelsen og i Rotary Club.

Han har tjent i Kirken som regionalrepræsentant, biskop, rådgiver til stavspræsidenten, tropsfører og ældsternes kvorumspræsident.

Ældste Nabauld og hustruen, Margaret Dyreng Nadauld, er forældre til syv sønner. □

Ældste Han in Sang (Foto: Public Communications).

Ældste Stephen D. Naudauld (Foto: Public Communications).

Nation sørger over tabet af sin første premierminister, der var SDH

Han var en ydmyg mand, som sluttede sig til Kirken sent i livet, og som tjente som den første grenspræsident i Kingstown i ø-nationen Saint Vincent.

Men hans medborgere kendte ham som deres første premierminister i deres nye nye land, og de stod langs gaderne, hvor hans ligvogn kørte forbi.

Ebenezer Theodore Joshua, som døde den 14. marts, var en indflydelsesrig leder, der hjalp med til at skaffe sit land uafhængighed fra Storbritanien. Da Saint Vincent fik selvstyre i 1960, blev han landets første premierminister. Denne caribiske ø-nation fik sin fulde uafhængighed i 1979.

Broder Joshua sluttede sig til Kirken i 1980. Han og hans hustru, Ivy, blev senere beseglet i templet. Han blev 82 år gammel.

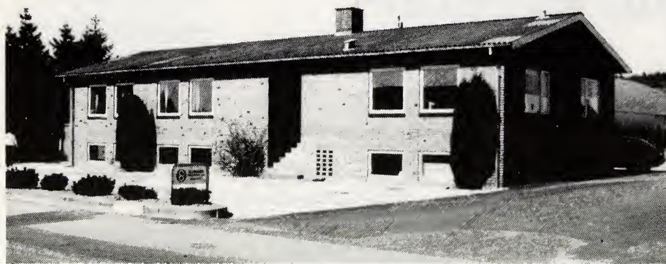
Hans begravelse, som blev holdt i kirkebygningen i Kingstown, blev transmitteret over tv i Saint Vincent og The Grenadines.

Ældste G. Jay Hughes, der tjener i den vestindiske mission, talte om frelsesplanen og andre af evangeliets principper. Udvalgte medlemmer af regeringen talte ligeledes.

Mellem 30-40.000 mennesker overværede begravelsesprocessionen bagefter. Mange af dem fulgte med, mens de sang sange knyttet til broder Joshuas frihedsbevægelse fra de tidligere år. □

Ensign

Silkeborg får egen bygning

Silkeborgs nye bygning, Baunehøj 9, Silkeborg (Foto: TD).

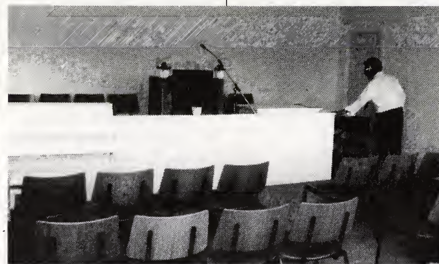
Silkeborg gren har fået nye lokaler. I begyndelsen af 1991 kunne man efter lang tid starte restaureringen af lokalerne, som er beliggende på Baunehøjvej 9 i Silkeborg. Huset er en lejet villa, der tidligere har været anvendt til liberalt erhverv. Lejemålet løber i første omgang over en periode på 5 år.

Bygningen er blevet totalt ændret indvendig. Der er opsat skillerum, indrettet klasseværelser, mødesal og aktivitetsrum for de unge. Der er udført et stort arbejde af søskende for at få projektet op at stå.

Fik stolene fra Aarhus

Opgaven krævede på mange måder ekspertbistand, og derfor blev br. Jan Birk fra Odense kontaktet, og han overtog derefter ansvaret for arbejdets udførelse. Bror Birk lagde et kæmpearbejde i projektet, og han har ofte måttet tage nætterne til hjælp. Vi vil gerne her udtrykke vor tak til Jan Birk, og ikke mindst til hans familie, som så beredvilligt har givet afkald på mand og far i mange dage.

Vi takker også de lokale søskende for deres medvirken og de enheder, som har givet os forskellige nødvendige ting til vores kirkebygning. For eksempel er flere stole doneret af Aarhus gren.

Kirkesalen set mod forhøjningen i den nye bygning i Silkeborg (Foto: TD).

Indvielsesfest kom i avisen

Den 27. april afholdtes en indvielsesfest med omkring 90 deltagere fra nær og fjern. Der var deltagere fra Herning, Horsens, Skive og Ålborg.

Aftenen blev indledt af grenspræsident br. Vagn Darre. Indvielsestalen blev holdt af andenrådgiver i stavspræsidentskabet, præsident Steffen Vestergård Poulsen, som i sin tale udtrykte de bedste ønsker for Silkeborg grens fremtid og håbet om, at de nye lokaler måtte kunne danne ramme om mange gode aktiviteter med deltagelse af alle, og ikke mindst de unge, som her kan finde et fristed. Præsident Vestergård Poulsen talte varmt for, at mange unge uden for Kirken måtte komme her og finde et ståsted.

Derefter fulgte et festligt underholdningsprogram, som rullede elegant og veltilrettelagt over scenen. Alt i alt blev aftenen en underholdningsmæssig succes.

I kælderetagen var der dækket op med alskens tag-selv-lækkerier. Al maden var givet og tilberedt af lokale søskende. Som afslutning blev der danset et par timer.

Da vi drog hver til sit, var vi mætte, trætte og taknemmelige til Herren for en dejlig kirke, for dejlig mad, for god og lødig underholdning og frem for alt: for hinanden, fortæller Novi Kjølby Sørensen fra Silkeborg gren. □

Novi Kjølby Sørensen
og Fl. Bo Pedersen
Silkeborg gren

Hjælp din nabo - fæld et træ

Det begyndte med en snak over hækken. En ældre dame i mit nabolag beklagede sig over et stort egetræ, som stod for enden af hendes køkkenhave og stjal al solen fra hendes grøntsager, og desuden gav det en forfærdelig bunke blade om efteråret.

Det mindede mig om, at jeg for nogle år siden havde et stort pæretræ, som jeg gerne ville af med. Der var mange, der gerne ville fælde det mod til gengæld at få brændet.

Jeg kontaktede damen, som ejede træet, og hun ville også gerne af med det. Træet skjulte næsten fuldstændigt hendes lille hus, men hun havde ikke råd til at få det fjernet.

Et tjenesteprojekt blev født hos UM i Københavns stav ved br. Lars Østergaard og Steen Bernskov og fra 4. ward br. Peter Koch og René Berghøfer samt Mikkel Jensen og Jonas Krogstrup i AP.

Sammen med Lars Østergaard gik drengene i luften, bogstaveligt talt - træet var ca. 50 år gammelt og ca. 25 meter højt.

Sikkerhedsudstyret var 100% i orden, og operationen lykkedes til fuldkommenhed. Damen var lykkelig, og hendes lille hus slap uden en skramme.

Træet blev fordelt på bedste måde, og vil blive til dejlige

Og så husker I ikke at save den gren over, I selv sidder på! (Foto: Cathrine Petersen).

egeplanker og en masse dejligt brænde til næste vinter.

Drengenes kommentar lød: 'Kan du ikke finde et andet træ, vi kan få lov til at fælde?' □

Cathrine Petersen
Københavns 4. ward.

Slagelse Grens Pinselejr 1991

For spejderne i Slagelse gren har pinsen gennem snart en længere årrække betydet pinselejr - enten stavens eller vor egen. I år var der ingen forskel, og vi ville især pudse formen af TIL TOPPS i Norge.

Vi havde en dejlig lejrplads i det pragtfulde skovområde nær Hvalsø, hvor vi mødtes 4 ledere og 11 spejdere.

Efter at have sendt de velvillige forældre hjem, gik vi igang med at opbygge lejren. Vi opbyggede dels en hovedlejr, dels en lejr for dem, der var over 16 - den såkaldte 'de gamles by' - i tilpas afstand fra hinanden.

I hovedlejren opbyggedes spisestue/køkken, affalddstativ, fedtfælde, og en formidabel flagstang samt indgangsportal. Der blev naturligvis også plads til en stor bålplads. Opbygningen afsluttedes omkring kl. 23, hvorefter vi holdt lejrbål med underholdning.

Ledere ud på nattur

Ved midnatstide holdt vi aftenbøn og gik i seng, men nogle blev overraskede. Nogle få minutter over midnat lød råbet i 'de gamles by' - Ud af teltene, klar til afgang. Da de 4 gamle (med leder) havde pralet en del af deres styrke, var det uden deres viden besluttet, at de skulle nyde naturen ved nattetide.

Kristian Graabek underviser til præstedømmetmødet (Foto: Lykkegård).

De blev derfor med kort og angivet rute sendt på nattur med opgave - turen var på ca. 10 km, hvoraf halvdelen var gennem skov. De vendte trætte tilbage til lejren omkring kl. 03.15, hvor 'chefen' havde sørget for varme pølser og te. Som en af dem udtrykte sig - jeg er glad for, at jeg ikke skulle alene gennem skoven'.

Lørdag morgen blev alle jaget til morgentoilette, hvorefter der var morgenappel, flaghejsning, afsyngelse af nationalsangen, fællesbøn og fællesstudium før morgenmaden. Dagen gik derpå med en daghike med oppakning. De to lejre gik hver sin vej rundt på en rute efter kort, kompas og koordinat med indlagte opgaver.

Ved frokosttid mødtes vi ved foden af Gyldenløveshøj. Og vi var hjemme igen ved 18-tiden efter at have tilbagelagt ca. 20 km i et yderst bakket terræn, men uden nævneværdige skader og uden al for megen piven.

En leder bliver syg - en ny dukker op

Efter et hvil med indlagt sodavand spiste vi herlig varm aftensmad og forberedte aftenens lejrbål. Inden aftenen var omme, måtte vi imidlertid tage afsked med 2 af lederne på grund af opstået sygdom, så det blev sent, inden den sidste kunne gå til ro.

Søndag morgen bragte os blæsevejr, men også lidt sol - og naturligvis de sædvanlige morgensysler, inden vi afholdt nadvermøde og præstedømmemøde.

Om eftermiddagen holdt vi siesta og gennemgik en del opgave i spejderprogrammet, inden vi spiste herlige koteletter.

Midt i det hele ankom en ekstra leder, der - da han erfarede om mandefaldet - syntes han ville deltage i resten af lejren.

På vej ad »sprøjtesporet« (Foto: Lykkegaard).

Søndag aften havde vi fireside, hvor vi talte om kyskhedsloven, dating m.m.

Efter morgenprogrammet mandag brugte vi formiddagen til at drøfte sløjfning af lejrpladsen og samt udføre samme, hvorefter vi midt på eftermiddagen strøg flaget og vendte hjemad - trætte, men nogle erfaringer rigere - og for de fleste opsat på at komme TIL TOPPS. □

Finn Lykkegård.

Slagelse Grens spejdere foran indgangsportalen under deres nye fane (Foto: Lykkegaard).

Kirken sender mad til Sovjet

Sulten hos kirkemedlemmer og ikke-medlemmer i sovjetrepublikkerne Rusland og Estland er blevet lettet ved de sidste dages helliges gavmildhed i Europa og andre steder.

Ældste Hans B. Ringger fra De Halvfjerds, og områdepræsident for Europa (nu kun det centrale område i Europa o.a.), modtog godkendelse til at sende madforsyninger til Sovjet i begyndelsen af januar i år. Der blev sendt madvarer til medlemmerne og deres familier samt til beboerne i de byer, hvor Kirkens grene findes i de to republikker.

Arbejdere i Leningrad aflæsser fødevarer, som er sendt fra de hellige i Europa og andre steder (Foto: Church News).

Medlemmerne i Sovjet sulter

Gary L. Browning, som er præsident for Finland Øst missionen, sagde, at forsendelen af 1800 madvarepakker med vitaminer blev gennemført i slutningen af februar, efter at præsident Yuri Terebinen fra Leningrad gren havde gjort Kirkens ledere opmærksom på, at grenens medlemmer havde desperat brug for madvarer. Medlemmer i to andre russiske grene i Vyborg og Moskva og i den estiske gren i Tallinn led under samme vanskeligheder, tilføjede præsident Browning. Der blev sendt mad til hver eneste af disse byer.

Præsident Browning sagde, at der var blevet truffet beslutning om at pakke 1800 kasser med madvarer, hver med en vægt af 13 kilo. Halvdelen af disse blev sendt til medlemmer og deres familier. De andre 900 blev sendt til ikke-medlemmer. Efter pakkerne ankom i Rusland og Estland, blev maden udleveret personligt til hver enkelt modtager.

I de fleste tilfælde blev grenens ledere ledt af byernes velfærdskontorer til ikke-medlemmer med akutte behov. Og nogle af pakkerne gik til skoler, hospitaler, ældrehjem og børnehjælpsorganisationer.

Hver pakke indeholdt mel, ris, makaroni, stegeolie, morgengryn, mælkepulver, tørrede frugter og vitaminer. Der blev givet ekstrapakker til familier med små børn, og de lokale ledere besluttede, at der skulle gives yderligere støtte, hvor andre behov især var store.

Fasteloven forklaret i nødhjælpspakkerne

Alle pakkerne blev delt gratis ud, sagde præsident Browning. Hver enkelt pakke indeholdt et oplysningskort, som fortalte om Kirkens velfærdsprincipper. Modtagerne blev anmodet om at give et beløb der svarede til værdien af pakkens indhold til den lokale grens fasteofferfond for at hjælpe andre i nød, dersom man havde midlerne og ønsket om at gøre det. Fasteloven og principperne om fasteoffer og forråd blev forklaret sammen med en vejledning i at blande tørmælk og lave morgengryn.

Omkostningerne ved projektet blev hovedsageligt betalt ved medlemmernes bidrag i Europa og suppleret med andre medlemsbidrag fra USA. Ca. 2 1/2 tons mælk og en forsyning af vitaminer til projektet blev tilvejebragt af Kirkens velfærdssystem i USA, siger Peter Zarse, som er højrådsmedlem i Frankfurt stav.

Den europæiske velfærdskomité gav Frankfurt stav og soldaterstaven i Frankfurt ansvar for at organisere, forberede og forsende forsyningerne.

Broder Zarse sagde, at en af hindringerne i forbindelse med arbejdet var manglen på grundlæggende madvarer pakket til individuel distribuering, og at dette delvis skyldtes hjælpeaktiviteter til fordel for andre.

'Andre hjælpeorganisationer ligesom vores havde pakket de grundlæggende ting i små pakker. Det krævede, at vi købte ind i store portioner, og at vi måtte pakke dem ud, og så atter pakke dem i den nødvendige kvantitet og vægt. Unge og gamle arbejdede side om side sammen med en særlig organiseret gruppe af unge enlige voksne fra vor stav i to dage for at forberede, pakke og losse madforsyningerne. En svær snestom hindrede arbejdet, men der var intet som kunne komme mellem disse hellige og deres kærlighedsarbejde.'

Broder Zarse sagde, at den russiske lastbilchauffør, som transporterede de 23 tons madvarer, blev sendt af sted med 'en Mormons Bog, mad til rejsen, vore gode ønsker og vore bønner.'

Kirkens ledere i området siger, at reaktionen fra medlemmer og ikke-medlemmer har været rørende.

En 86 år gammel mand i Vyborg skrev til områdepræsidentskabet: 'Jeg takker jer af hjertet for jeres opmærksomhed og omsorg for mig i min høje alder og i min ensomhed. En varm tak for jeres pakke, som betød rigtig meget for mig, eftersom jeg er svag og ikke kan gå ud og handle ...

Hele mit liv er der ikke nogen, som har givet mig noget, selv om jeg har delt det, jeg kunne med andre. Tak til min kære Gud og til jer, gode mennesker. Jeg giver jeres kirke 15 rubler af min lille pension. Må Herren bevare jer'. □

Church News